

LICEUL
SPIRU-RAREȘ

Vlăstarul

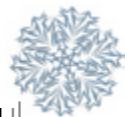
Decembrie - Ianuarie |
Nr.1 | 2011

REVISTA

Sumar

- Vlăstarul atunci și Vlăstarul acum... 2
- Frumusețea prin decență ...8
- Balul Bobocilor ...12
- Delir (Story) ...13
- Țara cocainei...18
- Droguri ...20
- "Spiru" merge în vacanță ...23
- Pauză de lectură ...27
- Cocktail a la Spiru ...35
- Evenimente...34

Vlăstarul

Echipa

Art Director & DTP NEAGOIE IULIANA
 Redactor VLAD BOERAȘU
 Editor coordonator PĂTRU ANDREI
 Redactor MIRUNA IMBRI
 Brand Manager IRINA UNGUREANU
 Foto reporteri MIHAIESCU CARLA
 DÂMBIAN ANDREEA
 Colaboratori DANDOCZI AMELIE
 MANOLESCU MARINA
 OPREA RADU
 ILIE GEORGIANA
 ȚĂRAN ANA
 MIHAELA INOCAN
 Foto DREAMSTIME.COM
 SXC.HU

Coordonatori:

DIRECTOR - ALEXANDRU CONSTANTINESCU
 DIRECTOR ADJUNCT - FLORIN VLĂSCEANU
 PROFESOR - CORINA BUZOIANU

Vlăstarul atunci și Vlăstarul acum

Text: Boerașu Vlad XI G

Din negura vremurilor, apare *Vlăstarul* unei noi epoci, ultimul Mohican al jurnalismului pentru tineri, cu un zâmbet ștrengar pe față. Asemeni unui prieten vechi, plecat de multă vreme, uitat de majoritatea prietenilor, revine plin de surprize și doritor să-și reia locul pe băncile elevilor din Colegiul Național „Spiru Haret”, București.

Ne-am dorit să readucem revista în ghiozdanele tuturor spiriștilor, să fie citită și împrumutată de azi pe mâine, exact ca în vremurile de odinioară, dar nu din dorința noastră de a ne vedea numele scrise pe cât mai multe pagini cu putință. Intenția noastră a fost să vă reamintim acea atmosferă de neuitat, să trezim acel sentiment pe care-l ai atunci când privești o poză veche, plină de amintiri; Cu alte cuvinte, să reușim, împreună, să-i vedem parcă pe cei ce, acum aproape un secol, au încercat cu succes să inspire colegilor

mândria de liceul lor.

Am pregătit pentru voi multe subiecte cu un aer modern, ce sigur vă vor interesa, păstrând însă esența ce diferențiază *Vlăstarul* de revistele obișnuite, acea scilpire ce întotdeauna a făcut revista noastră, a spiriștilor, una dintre cele mai importante apărute vreodată. Păstrând vechea aranjare în pagină a revistei, precum în numerele interbelice, am vrut să creăm atmosfera acelor ani, ca, pentru 10 minute cât o răsfoiți, să simțiți pe pielea voastră dorința foștilor elevi, mulți dintre ei deveniți mari figuri culturale și nu numai, de a trage chiulul pentru a merge o jumătate de oră în Cișmigiu sau pentru o scurtă plimbare pe Calea Victoriei. Rubricile co-ordonate de către domnul director Alexandru Constantinescu sunt mai mult decât grăitoare.

Și, cum orice aspiră la măreție trebuie să pornească cu dreptul pe cărarea întortocheată și plină de pericole (toate având legătură cu uitarea, a posterității) ne-am decis să pornim cu dreptul în această nouă epocă de realizări spiriste. Totul va începe în zorii zilei de 12 decembrie, prin celebrarea tradiționalei zile a liceului. Începând cu ora 7.30, se vor perinda pe coridoarele liceului nostru o serie de persoane sfinte ce vor iniția o ceremonie de comemorare a Martirilor Revoluției, de celebrare a Sfântului Spiridon al Trimitundei și, nu în ultimul rând, de sfințire a cataloagelor. Și, cel mai important, va fi ziua în care ne vom reaminti cu mândrie cine a fost persoana al cărei nume îl poartă dragul nostru liceu . Tocmai de aceea au fost invitate personalități marcante ale liceului precum Andrei Pleșu, Solomon Mărcuș sau Mircea Gherdurescu, ce ne vor vorbi, printre multe altele, despre viață de spirist, așa cum era ea cu decenii în urmă.

Mergând pe aceeași idee, a fost organizată *Ziua Absolventului* : foști și actuali elevi vor lua parte la diverse activități. Și, pentru a ne destinde după o dimineață așa încărcată, domnii profesori ne-au pregătit câteva momente plăcute: expoziția *SpirArt*, organizată de doamna profesoară Sanda Amarandei (în cadrul căreia ni s-a promis că vom vedea câteva lucrări excepționale) , meciuri de baschet organizate de catedra de sport și concerte ale elevilor noștri: Simona Constantin, Polen Arslan și Alexandru Cercel.

Așa că, de ziua noastră, a elevilor Colegiului Național „Spiru Haret”, redacția *Vlăstarul* va urează distracție plăcută și să ne citiți cât mai des!

Spiru Haret

Pe data de 15 februarie 1851, a venit pe lume cel ce în numai 20 de ani avea să uimească întreaga Europă cu realizările sale în domeniul matematicii și al fizicii. În perioada liceală a publicat două culegeri de matematică: una de algebră și una de trigonometrie. În anul 1869, a devenit student al Universității din București, unde a aprofundat noțiunile științelor exacte, iar un an mai târziu a făcut primul pas în cariera sa de pedagog, fiind numit profesor cu titlu provizoriu la *Seminarul Central Nifon din București*.

Anul 1874 poate fi considerat decisiv pentru viitorul tânărului Spiru Haret; în primul rând, a absolvit cursurile de matematică și fizică, având deosebite realizări; mai apoi a câștigat bursa acordată de Titu Maiorescu pentru studii la Sorbona. La o distanță de numai câteva luni, și-a

susținut și lucrarea de doctorat, la Paris, intitulată a *Sur L'invariabilite Des Grands Axes Des Orbites Planetaires* (în traducere aproximativă : Invariabilitatea de axe majore ale orbitelor planetare), fiind primul român care a reușit în capitala Franței.

În 1878, se întoarce în România și se decide să renunțe la studiile sale științifice, dedicându-se, în schimb, visului său de a schimba sistemul de învățământ. Între anii 1897 - 1899, 1901 - 1904 și 1907-1910, reușește să producă schimbările mult dorite. În data de 17 decembrie 1912 se stinge din viață la vârsta de 61 de ani.

În ciuda înclinației sale pentru științele exacte, Spiru Haret a fost un idealist convins și, în același timp, un om foarte carismatic.

Datorită spiritului său reformist, a reușit, în cele 3 mandate ca Ministru al Educației, să schimbe din temelie sistemul și metodele de predare, pe care le considera nepotrivite nevoilor societății vremii. Considera că școlile nu ar trebui privite doar ca un loc unde copiii se duc să învețe diverse noțiuni, dar și ca o instituție de educare a elevilor, exprimându-și opinia clar : „*Pedagogul fără moralitate este o monstruozitate*”.

Neobosit în lupta sa cu standardele și moravurile sociale învechite, așa cum le privea el, publică o serie de articole cu privire la frământările sociale, al căror martor era zi de zi, sau la legislatură- ce avea neapărat nevoie de o schimbare. Pe plan social, este inițiatorul unor proiecte pentru ajutorarea elevilor săraci sau pentru cei veniți de departe pentru studii, prin înființarea cantinelor școlare „Casa Bisericii” și „ Casa de Economie a Corpului Didactic”.

Moartea sa a fost considerată de către contemporani o zi de doliu național. În acea zi, tineri, adulți în toată firea și bătrâni l-au plâns pe Spiru Haret ca pe propriul tată, frate sau băiat, mândri de realizările sale și triști din cauza dispariției sale atât de devreme.

Directorul Liceului „Spiru Haret”, 17 ani mai târziu, D.Fosca descrie, în revista *Vlăstarul*, cum a resimțit el, împreună cu elevii săi, tristul eveniment : „*Când am împărtășit vestea aceasta elevilor mei, care sunt astăzi oameni mari, lacrimile lor s-au amestecat, cu ale mele, dând cel dintâi și cel mai sincer omagiu de recunoștință omului*”. Și continuă: „*Simțeam că pierd sprijinul, nădejdea, încrederea!*”.

În fiecare an, pe data de 12 decembrie, elevii Colegiul Național "Spiru Haret" își aduc omagiile celui ce a reușit, cu hotărâre și cu voință, să creeze un viitor mai bun pentru urmașii săi.

CONCURS HUMANITAS INTRE LICEE

Echipa C.N.S.H

Sâmbătă, 1 octombrie 2011, a avut loc prima etapă a *Concursului de cultură generală Humanitas*, susținut în Sala Constantin Noica a Colegiului Național „Spiru Haret” din București.

Concursul a implicat două echipe formate din elevele liceelor „Spiru Haret” și „Grigore Moisil”. Echipa liceului nostru a fost alcătuită din trei eleve ale clasei a X-a G: Alexandru Popa Elena, Negoită Andreea și Grigore Gabriela, fiind coordonate de doamna profesoară Ioana Dumitru.

Tema acestei etape a fost secolul al XI-lea care, pentru concurențele noastre, nu mai are secrete!

Din bibliografia etapei amintim următoarele titluri: **În intimitatea secolului al XI-lea** de Ioana Pârvulescu, **Lumea ca ziar. A patra putere: Caragiale** (de aceeași autoare), **Amintiri din Junimea** de Iacob Negruzzi.

Desfășurarea concursului a presupus răspunsul la două seturi a câte 12 întrebări; a urmat, apoi,

câte o întrebare din **Codul bunelor maniere** și, respectiv, din **Dicționar al greșelilor de limbă**, adresată echipelor participante, pe rând.

Fiecare răspuns corect a beneficiat de acordarea a câte 2 puncte. Acestea s-au obținut dacă participanții au răspuns corespunzător după citirea primei jumătăți a întrebării; s-a acordat 1 punct dacă răspunsul corect a fost dat după citirea integrală a întrebării. Răspunsurile incorecte nu s-au punctat.

A fost o competiție strânsă, însă echipa Colegiului Național „Spiru Haret” a ieșit învingătoare, terminând cu 21 de puncte și clasându-se, astfel, pe locul IV pe țară.

Următoarea etapă a concursului va avea ca subiect **darwinismul**, iar echipa liceului nostru se pregătește deja din greu.

Succes participanților în etapele viitoare!

Text: Echipa

Decembrie | Văstarul 5

Doamna profesoara Ioana Dumitru și echipa C.N.S.H.

CONCURSUL NAȚIONAL „L.M.PANAITOPOL” (2011-11-19)

Text: Miruna Imbri

Pe data de 19 noiembrie 2011, a avut loc a patra ediție a concursului de matematică „L.M. Panaitopol”, organizat de Colegiul Național „Spiru Haret” din București, prin directorul Alexandru Constantinescu, cu sprijinul *Inspectoratului Școlar al Municipiului București*, prin implicarea domnilor : Cristian Alexandrescu (Inspector General), Nicolae Nuțu (Inspector General Adjunct) și Gabriel Vrînceanu (Inspector de Specialitate).

Ediția de anul acesta a reunit peste 700 de participanți, provenind din diferite județe ale țării (Constanta, Râmnicu Vâlcea, Ploiești, Pitești, Târgu Mureș, Iași, Reghin, Dolj), care au fost atent monitorizați și apreciați de cei 60 de profesori evaluatori.

Concursul este individual și se adresează elevilor din clasele VI-XII. Pentru fiecare clasă, proba va consta în rezolvarea a 4 probleme, structurate astfel: o problemă al cărei autor este L. Panaitopol, o problemă din *Gazeta matematică* și două probleme propuse de Comisie.

Programa pentru concurs este aceeași cu cea de la etapa națională a Olimpiadei de Matematică.

Am intervievat câțiva concurenți pentru a afla impresii:

Stoica Mihaela Alina de la Colegiul Național „Spiru Haret” din București (clasa a X-a)- profesor Șerban Ileana

R: Care sunt impresiile tale, după concurs?

M: A fost destul de greu, stil olimpiadă.

R: La ce nivel consideri că au fost subiectele?

M: Foarte avansat.

R: Te-ai pregătit pentru concurs doar la școală?

M: Nu, am lucrat și acasă.

R: Și de ce ai ales să participi?

M: M-am gândit că va fi ceva nou și pentru experiență.

Stereroiu Petre de la Colegiul Național „Mihai Viteazul”, Ploiești (clasa a XI-a)

R: De ce ai ales să participi la acest concurs?

P: Este o ocazie să mai exerseze pentru olimpiadă.

R: Ce poți să ne spui despre concurs? Și cum îți s-au părut subiectele?

P: A fost serios, greu. Și a fost interesant deoarece cls a XI-a a concurat cu cls XII-a. Subiectele au fost de nivel de baraj, spre internațional, de logică în principiu.

R: Ai lucrat și în particular?

P: Da, domnul profesor m-a ajutat să mă pregătesc.

Stănescu Malin de la ICHB (clasă a VIII-a)

R: Ce poți să ne spui despre concurs?

M: A fost interesant, am observat o diferență foarte mare între subiectele de anul trecut și cele de anul acesta.

R: Despre subiecte ce poti sa ne spui?

M: Au fost destul de grele, mediu spre mediu-superior.

R: Te-ai pregătit și în particular?

M: Nu, doar la școală.

Tamas Ioana Maria de la Liceul Internațional de Informatică (clasa a XII-a)

R: Ce poți să ne spui despre concurs?

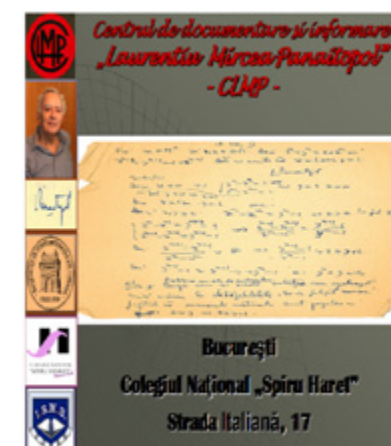
I : A fost mai ușor decât cel de anul trecut, m-am descurcat.

R: Și despre subiecte?

I: Sunt de nivel mediu-avansat.

R: Te-ai pregătit singură?

I: Cu profesorii de la școală.

Decembrie | Văstarul 6

Pădurea

Text: Bădoi Bianca

Totul începuse în pădurea bunicilor. Era moștenire din tată-n fiu în familia lor. Și fiecare avea grijă de ea, o îngrijea cu suflet, astfel că pădurea creștea și trăia odată cu ei, se înmulțea la fel cu orice copil care apărea, și îmbătrânea cu orice bătrân din familie.

Alla era cea mai mică și, cum cerea tradiția, la cinci ani trebuia să se apropie de pădure în felul ei, adică plantând un copăcel pe care îl alegea ea și având, de acum înainte, grijă de el. În dimineața în care Alla împlini cinci ani, bunicul o chemă afară și o puse să-și aleagă copacul.

-Ai grijă ce copac alegi, trebuie să semene cu tine. Stejarul este puternic și serios, bradul este rezistent, dar moale la modelat, oamenii te pot face să zici cum vor ei, frasinul este dulce dar, la orice vânt, își împrăstie frunzele.

- Dar asta, bunicule? și Alla puse mâna pe un copăcel muiat în argint și neted la coajă.

- Acela este un mesteacăn. Ai grijă, Alla, mesteacănul este frumusețe, dar și dragoste amară.

Cuvintele bătrânului nu însemnau nimic pentru ea la vremea aceea și mult timp după. Alla a crescut, a uitat pădurea bunicilor și copacul de care ar fi trebuit să fie legată în destin. Ei bine, a uitat și de el. Alte lucruri erau mai importante. Școala de balerine, unde ea nutrea speranța de a deveni o mare și cunoscută dansatoare, îi răpea tot timpul. Când dansa, uita de tot, de absolut tot. Uita să mănânce, să doarmă, uita să vorbească cu părinții și nu avea înaintea ochilor decât imaginea ei zâmbitoare, când va fi aleasă prima balerină, poate în „Lacul lebedelor”, cine știe?

Nu avea timp de prieteni sau de orice alt lucru ce i-ar fi răpit, credea ea, șansa de a se împlini. Această șansă i-a surâs într-o zi, când profesoara a ales-o solistă pentru un spectacol la care trebuia să apară nume mari din lumea baletului.

A repetat încontinuu pașii, zi și noapte, fără odihnă, fără ca nimic să o distragă. Aceeși pași, ca și când ar fi plutit într-un vis fără de sfârșit. Nu vedea cearcănele mari și tremurul buzelor, nu vedea că picioarele nu o ascultau, nu vedea privirea îngrijorată a părinților.

În seara spectacolului, până și profesoara o privea ciudat și a întrebat-o, de mai multe ori, dacă se simte bine. Dar Alla nu auzea nimic, decât muzica aceea care îi suna în urechi și zâmbea, atât.

Totul a fost perfect până când...Până când, încercând să prindă mâna partenerului ei, o scăpă. I s-a părut o eternitate până a ajuns pe podea, apoi nu a mai simțit nimic. Peste tot se așternuse tăcerea.

S-a trezit în spital. Semăna cu o păpușă, fiind înfășurată în bandaje. Vedea acum lacrimile mamei, dar nu se putea mișca să le ștergă. Și a auzit și vocea doctorului, care spunea, dincolo de geam, că ea nu va mai putea merge niciodată, apoi nimic...

Doar o imagine de demult...Frumusețe și dragoste amară... De ce își amintise tocmai asta?

-Vreau să merg la bunicul, se trezi. Vreau la pădure.

Bunicii au întâmpinat-o mai bătrâni decât și-i amintea, dar la fel de alinați. Și, într-un fel ciudat, Alla simțea cum vorbele lor o domoleau.

-Trebuie să mergi să-ți vezi copacul, i-o fi dor de tine, îi spuse bunicul.

În mijlocul pădurii, un copac frumos, mare, își atârna ramurile ca niște brațe deznădăjduite.

-Copacul e bolnav ca și mine, și căzu în adâncul melancoliei. Încerca să îi mângâie ramurile, așa cum ajungea ea, și să îi povestească ce i se întâmplase. I se părea că o aprobă, că o ceartă părintește și dragăstos. Era doar un biet copac. Numai bunicul putea crede că viața ei era legată de acel copac.

Peste câțiva ani, copacul a primit altă vizită. Alla venea împreună cu fetița ei de cinci ani să planteze un copăcel lângă vechiul mesteacăn care, între timp, se însănătoșise ca și ea.

-Privește, Nusa, copăcelul tău va sta aici și va crește odată cu tine. Numai să nu uiți niciodată că lași aici o bucată din tine. Poate, când vei crește mare, vei avea nevoie de ea. Oricum, să știi că este pe mâini bune. Și Alla zâmbi, privind spre pădure. Mesteacănul se legăna ca și cum ar fi fost de accord...

Sgîncă Alexandra X A

Ramona Saleh X A

Decembrie | Vlastarul 9

Mîruna Stîopol X A

Maria Gradineanu X A

Patricia Rădulescu X G

Raluca Stan X A, Irina Ungureanu XI G,
Laura Moisescu X A

Alexandru Florea XII B

Damian Maay A IX - a

Bianca Iordache IX G

Decembrie | Vlastarul 10

Carte Vs. Film

Într-o lume în care există programe on-line ce aleg în locul tau, se pune problema: ce alegem, cartea sau filmul?

Text: Vlad Boerașu a XI-a G

În colțul din stânga avem toată gașca veselă de 2000 de ani încoace, iar în colțul din dreapta- starurile hollywoodiene, călare pe cai Ferrari roșii și înarmați cu pumnii de oțel ai cavalerilor, însemnați cu literele de foc "Security" pe piept, gata să fie asmuțiți pe paparazii. Sau, mai bine zis, am avea, dacă am încerca să-i punem față în față, pe cei furioși că s-a ajuns că, din ideile lor, n-au rămas decât particule dispartate și, Dumnezeu știe cum!, asemănătoare între ele și pe cei ce au tot timpul părul bine aranjat și un zâmbet suficient pe față. Care ar fi deznodământul?

Da, putem considera că scriitorul îți prezintă întâmplările complex, plin de amănunte, descrie un moment, o clipită ce se întinde pe capitole întregi, după care trece rapid la povestea unor lungi perioade, precum: ani, decenii, secole, și toate surprinse într-un cuvânt sau într-o frază: „și așa a domnit pacea de-a lungul multor evuri” – un citat din Tolkien, marele clasic al genului fantasy. Totuși, nu ne deranjează, nu simțim că am fi pierdut ceva important, crucial. De ce? Să fie oare marele avantaj al scriitorilor acela al nelimitării creației, aspect de care nu se poate bucura niciun regizor pe lumea asta. Poate, de aceea, filmele produse par niște umbre, niște năluci ce-și plâng moartea lentă, bucățică cu bucățică, ce regretă că nu au zis mai multe, că nu li s-a oferit nici măcar un minut în plus pe lângă cele 120 acordate de producători. Poate ar trebui să nu mai încercăm să reproducem, să copiem într-o formă scurtă și limitată, să distrugem printr-o scurtă reprezentare de 2 ore ceea ce alții, din alte timpuri, au creat în ani întregi, unii chiar într-o viață!

Dar oare așa să fie? Oare distrugem sau adăugăm? Să fie o carte și filmul bazat pe aceasta în antiteză, materia și antimateria ce fac lumea artistică să existe?

Decembrie | Văstarul 11

Sau, poate, este o împodobire, o estetizare, asemeni unui obiect trecut de la o generație la alta, tot timpul trecând mai departe cu ceva nou, ceva mai frumos? Întotdeauna filmele s-au deosebit de cărțile de la care au pornit, dar să fii diferit nu implică situarea pe o poziție de inferioritate. Să ne gândim la trilogia The Lord of the Rings (cei ce au citit Tolkien înțeleg ce vreau să evidențiez în continuare, cei ce n-au citit-mai au timp!). Prima carte din serie a apărut în perioada postbelică și, pe lângă faptul că a reprezentat primul pas într-o lungă aventură a unui mic hobbit, a devenit piatra de temelie a unui nou gen (fantasy), așa cum îl știm noi azi! Primul film (toată seria de altfel) a fost un adevărat succes, un blockbuster în adevăratul sens al cuvântului. Și atunci, care e cheia succesului, oare de ce nu avem impresia că Frodo e prea musculos sau că Sam pare de 1.70m, când un hobbit e jumătate din atât, cum am patit-o cu atât de multe filme, deja? Poate pentru că varianta originală a filmului, înainte de montaj, era de 11 ore, semn că acei cavaleri pe cai roșii nu s-au uitat la "aurul" pe care l-au scos din buzunare și poate pentru că ei, pasionați fiind, n-au vrut să transforme o legendă a literaturii într-un martir, un Prometeu uitat undeva pe vârful muntelui numit artă, nevăzut și eclipsat de părul balai al lui Orlando Bloom sau de adâncimea ochilor lui Viggo Mortensen.

Să fie, oare, aceasta calea prin care își vor face greii literaturii, de acum încolo, glasul auzit? Poate că numai pasiunea anumitor oameni va reuși acolo unde alte tentative au eșuat; adică să dea grai peste veacuri dorințelor celor ce au scris peste noi. Rămâne devăzut, dar măcar să așteptăm sfârșitul meciului și să sperăm că o să câștige gașca veselă!

BALUL BOBOCILOR 2011

Text: Irina Ungureanu

A trecut și Balul bobocilor. Trist, dar adevărat. Dupa cum știți cu toții, anul acesta a fost sărbătorit în noaptea de 7 noiembrie. Locația, respectând tradiția anilor trecuți - *Turabo Society Club*. Pentru mulți dintre boboci, acea seară a fost una memorabilă. În ciuda aglomerației de la începutul serii, când drumul de la masă până la bar părea o misiune imposibilă, comitetul de organizare s-a descurcat excelent.

Concursul de Miss și Mister, prezentat de Ana Maria Lungu, a început timid, cu multe emoții din partea participanților care, însă, s-au risipit rapid în aplauzele publicului. Probele de talente au fost inspirate, ca în fiecare an. Pot spune că mie mi-a plăcut în special prestația lui Victor Ghițescu, care pentru

un plus de originalitate a introdus manele la una dintre probe. (pentru că este în trend).

Decizia nu a fost ușoară, dar, la final, câștigătorii titlurilor de Miss și Mister au fost Giulia Dinu și Emanuel Oprescu.

Atmosfera a fost întreținută de formația Șuie Paparude, care, ca de obicei, au făcut un mega-spectacol, reușind să ridice tot clubul în picioare.

Decembrie | Văstarul 12

PART I

Text: Andrei Pătru a XII -a

„Într-un oraș pierdut mă găsesc contopită cu pământul, așezată între mulțimea pomilor de primăvară, printre petalele aruncate de vânt peste trupul meu inert, privesc printr-o pătura de ceață, printr-o pânză, norii infometați... lumea aleargă către locuri ascunse de ploaia ce va urma, aleargă în delir, aleargă la infinit, de ce?”

Încă rămân inertă pe iarba ce se joacă cu chipul meu, și văd cum din cer încep să cadă sute de balonașe colorate, vin spre mine precum fulgii de nea la începutul unei ierni blânde, lumea încă fuge în delir, se pierde, eu încă sunt acolo, zăcând într-un covor verde privind la balonașele colorate ce ajung și sunt înțepate de acele multe fire de iarbă răsfățate de vântul molcom... Îmi fredonez în gând o melodie care pătrunde în fiecare particulă din corpul meu, o melodie...nu una oarecare, una importantă, o melodie pe care nimeni nu o aude, o melodie sub o masca unor ultrasunete.

Spiderman s-a deghizat într-o furnică.

Nimeni nu mă aude, lumea încă aleargă în delir, nimeni nu mă vede, lumea dispare...iar astfel ma pot gândi în liniste, fredonând melodia, visând pierdută într-un abis intunecat, visând colorat...

Încă nu îmi amintesc cum am ajuns aici, mintea îmi este tulbure, nu îmi amintesc ce fac aici, știu doar ca sunt asaltată de o ploaie de balonașe colorate...într-un loc în care aparent nimeni nu mă vede, nimeni nu mă aude... visul este departe...

Aud o melodie, o melodie care nu este cea fredonată în mintea mea, o melodie cunoscută, era telefonul, îl ridic cu dificultate și răspund...

Răspund la telefon și aud o voce cunoscută, o voce liniștitoare, trupul mi se descompune ca și cum aș fi departe de corp, și spune...

-Hey, ce faci? Pe unde ești?

Brusc mă dezintegrez în timp, transformându-mă în fire de praf împrăștiate în fiecare secundă a vieții mele, îmi amintesc ceva, dar nu cunosc ceea ce îmi amintesc, ceva vechi, ceva dintr-un vis...dintr-o amintire...

... Cu o voce tremurând, răspund după câteva secunde care, în iluzia mea, păreau o veșnicie de ore scurse prin clepsidra timpului, și șoptesc:

„Mi-e frig...”, neștiind încă a cui este această voce atât de cunoscută și totodată străină...

„Unde ești? Ce ai pațit?” îmi răspunde vocea pe un ton alarmat...

Îmi era deosebit de mare mirarea cum această persoană străină pare atât de îngrijorată pentru mine... Ca într-un vis îi zic:

„Sunt aici, nu știu...unde.”

Gândul îmi era pierdut în întrebări, oare cine eram? Aveam un trecut? Era prea multă ceață are nu mă lăsa să gândesc, era o cheie pierdută care nu mă lăsa să intru pe o ușa importantă...Știam și nu știam...

Vocea continua alarmată „Aici unde?! Ce ai prin preajma ta? Vin după tine...dar da-mi un indiciu, orice, aud ploaia, știu ca ești afara, dar unde...”

Răspund nedumerită:

„Aici, într-o ploaie de balonașe colorate, nu știu, nici nu știu cine ești, sunt rătăcită, nu știu cine sunt, de ce sunt...știu doar ca îmi este frig. Deși îți cunosc vocea, ești ca o amintire vagă dintr-o altă viață, ca un vis, vocea ta mă face să am încredere în tine dar nu știu cine ești...”

„Cred ca știu unde ești, ai cumva copaci înfloriți în preajmă?”

„Da. Ei se joacă cu balonașele colorate în bătaia vântului...”

„Stai acolo, voi veni eu...”

„Dar cine ești? De ce faci asta?”

„După cum spuneai și tu, sunt un vis din trecut, o vagă amintire. Este luna iunie și soarele începe să se stingă deasupra Bucureștiului, un apus liniștit după o zi dogoritoare, un apus printre blocurile învechite ale orașului, totul este rupt din rutină: pasarile de pe cer, un câine care latră în depărtare, râsetele și țipetele copiilor care se joacă în lumea lor, undeva, după o barieră de lumea aceasta, o aglomerație de mașini din care se formează un cor de claxoane, o mulțime de oameni nervoși, triști, obosiți, enigmatice, rar zâmbitori care merg spre casă, sau spre muncă, merg în locul în care cineva îi așteaptă, sau pleacă din acel loc gândindu-se că cineva îi așteaptă acasă...ori oameni care se grăbesc la o întâlnire, sau dezamăgiți după o despărțire, ori fericiți după o împăcare.

Dizgrația pentru acest oraș mă mutilează, mă regăsesc pe acoperișul unei clădiri înalte, având în fața mea orașul de care nu mă pot desparăți, privind doar un apus în acest oraș infect... ma ții în brațe și îmi spui ca lucrurile se vor schimba într-o zi, și iei o gură de bere trăgând cu poftă din țigară ta... Te privesc temătoare căci amândoi știm că nu va fi așa, amândoi știm, tu vei pleca, iar eu voi rămâne aici, singură, și nu vei mai fi cu mine pe acest acoperiș și nu vom mai bea vreo bere la vreun apus de soare, alături de o țigară și chiar dacă îmi sunt lucruri vicioase, îmi vor aminti de tine...

Mă privești, și nu scoți un sunet, mi-ai ghicit teama și ai vrea să îmi spui că nu mai este nevoie să pleci, ai vrea să poți să îmi spui că vei rămâne aici...nu spui decât trei cuvinte:

„Mă voi întoarce...”

Adevărul este că, probabil, nu vei mai veni vreodată aici, dar mereu mi-ai fost erou, din clipa în care am uitat complet cine eram, din clipa în care a trebuit să iau viața de la 0 și să descopăr cine eram de fapt, din clipa în care m-am rătăcit în propriul meu oraș, din clipa în care am făcut o ironie regăsită în propria mea viață, din clipa în care am vrut să te las singur, iar tu nu m-ai lăsat să plec, m-ai găsit în infinitatea orașului și m-ai salvat din ploaia mea de balonașe, într-un început de primăvară îndepărtat, cândva când cerul avea o nuanță de mov, cândva... După rătăcirile mele în amintiri îți răspund:

„Știu ca nu...”

Nu spui nimic, doar mă privești, ești sigur de faptul , că dacă te vei întoarce , nu vei veni să mă vezi deoarece ți se va face dor, iar tu nu mai vrei să ți se facă dor și nu vrei să mi se facă nici mie dor, dar deja mi-e dor...

„Dacă voi avea curajul voi veni...” o spui puțin cam sec..

Din nou îmi amintesc cât de gol o să fie orașul acesta fără tine, mă gândesc la cât de trist o să fie să deschid ușa și să găsesc camera goală, să fie liniste pustie, să fiu singură... Mă gândesc la cât de mult va dura și încerc să mă prefac că nu va fi așa, încerc să îmi zic că o să fie ok, că poate o să mai vorbim una alta, pe internet probabil... Mă întreb dacă acest capitol frumos al vieții mele este pe cale să se încheie...

„Dar...chiar nu exista vreo cale să rămâi?” o spun, luând o gură de bere în egoism...

„Aș fi rămas demult, trebuie, iar dacă nu voi pleca acum, tot va trebui să plec la un moment dat” o zici cu o durere arzătoare în suflet care, brusc , îți taie respirația...

Mă întrebam de ce destinul, timpul, sau cel care este vinovat, ne face farse când ajungem în apogeul fericirii, când putem zice că suntem fericiți și , în loc să ne lase să gustăm în totalitate fericirea, ne aruncă la pământ chiar când ea este mai mare, iar acest oraș...începe să îmi provoace dezgust din ce în ce mai mult...

„O să mă pierzi, și vei vrea să mă ai înapoi...” O zici fără măcar să mai gândesc o secundă, o zici pentru că m-am rătăcit demult în cuvinte și nu mai știu ce zici, o zici pentru că îmi este atât de frică să te pierd încât nu mai îmi dau seama de ceea ce zici...

„Știu asta...” și îți aprinzi o țigară cu privirea încruntată, ațintită în pământ...

„Doar atâta ai de zis? Te dai bătut așa de ușor?” Revoltată îmi pierd răbdarea și îmi arăt teama..

„Oricum, cândva tot ar fi trebuit să se întâmple, cândva ar fi fost la fel, este inevitabil, așa trebuie să fie...”

Încercând o resemnare, tac privindu-te...mă privești și înțeleg că nici ție nu îți este ușor, doar că lucrurile nu pot fi altfel... dintr-un sărut înfocat, ajungem la o discuție amară...

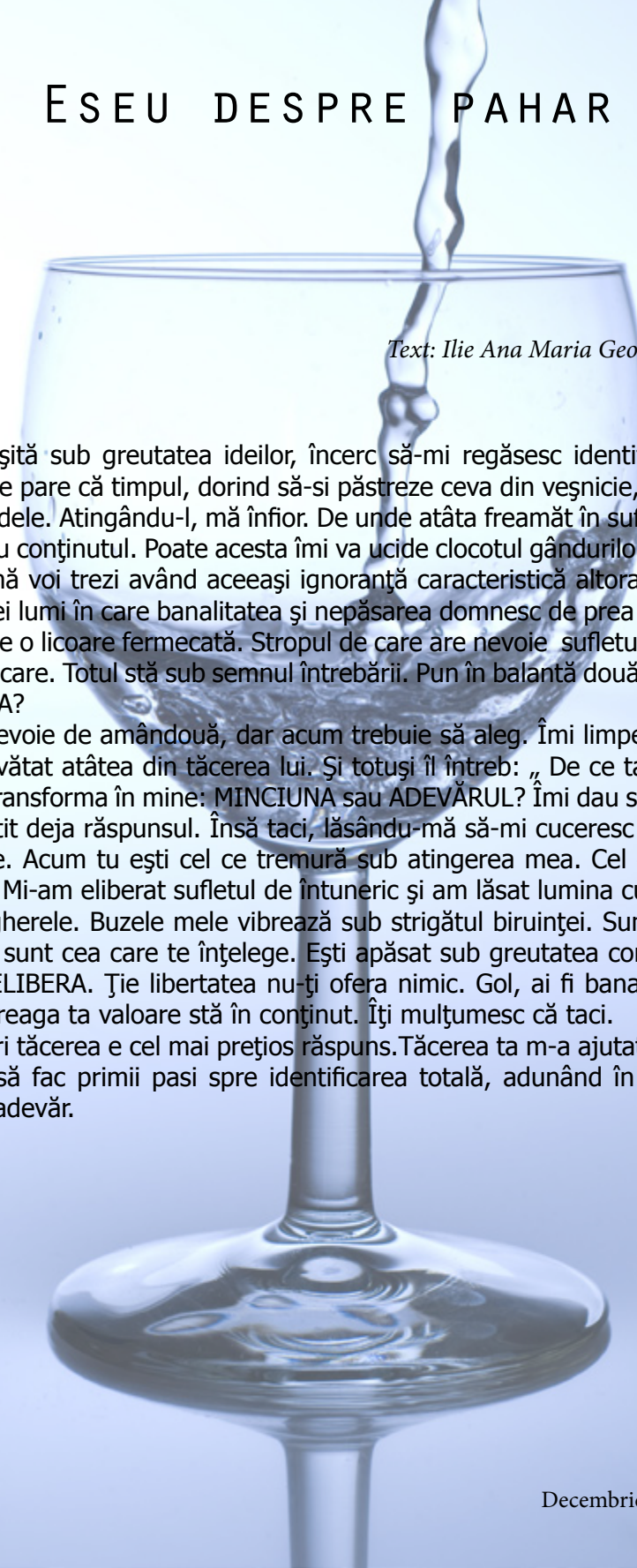
ESEU DESPRE PAHAR

Text: Ilie Ana Maria Georgiana a XII-a B

Copleșită sub greutatea ideilor, încerc să-mi regăsesc identitatea în prisma unui pahar. Se pare că timpul, dorind să-si păstreze ceva din veșnicie, s-a grăbit să-și îndese secunde. Atingându-l, mă înfior. De unde atâta freacă în sufletul meu? Mi-e frică să-i beau conținutul. Poate acesta îmi va ucide clocotul gândurilor, îmi va îngheța simțurile și mă voi trezi având aceeași ignoranță caracteristică altora. Mă voi trezi o imitație a unei lumi în care banalitatea și nepăsarea domnesc de prea mult timp. Sau, poate, conține o licoare fermecată. Stropul de care are nevoie sufletul meu în drumul lui spre vindecare. Totul stă sub semnul întrebării. Pun în balanță două cuvinte: VIAȚA sau MOARTEA?

Am nevoie de amândouă, dar acum trebuie să aleg. Îmi limpezesc privirea în pahar. Am învățat atâtea din tăcerea lui. Și totuși îl întreb: „De ce taci?” Aș vrea să aflu cine va transforma în mine: MINCIUNA sau ADEVĂRUL? Îmi dau seama că spiritul meu ți-a șoptit deja răspunsul. Însă taci, lăsându-mă să-mi cuceresc singură dreptul la cunoaștere. Acum tu ești cel ce tremură sub atingerea mea. Cel care se înfioară privindu-mă. Mi-am eliberat sufletul de întuneric și am lăsat lumina cunoașterii să-mi invadeze ungherele. Buzele mele vibrează sub strigătul biruinței. Sunt liberă. Acum, paharule, eu sunt cea care te înțelege. Ești apăsător sub greutatea conținutului. ÎNSĂ NU TE VOI ELIBERA. Ție libertatea nu-ți ofera nimic. Gol, ai fi banal și transparent pentru că întreaga ta valoare stă în conținut. Îți mulțumesc că taci.

Uneori tăcerea e cel mai prețios răspuns. Tăcerea ta m-a ajutat să mă identific în libertate, să fac primii pași spre identificarea totală, adunând în suflet pasiune, conștiință și adevăr.

TARA COCAINEI

- PROVINCIA CAQUETA -

Text/Foto: Carlos Villalon

Aceasta este povestea lui Carlos, un om obișnuit care se ocupa cu o afacere mai puțin obișnuită: cocaina. Avem aici o relatare făcută de unul dintre clienții lui Carlos, Raoul. „Traversând, într-o zi, terenul de fotbal din satul Monserrate, am zărit un bărbat care împrăștia pulbere albă pe trei folii de plastic.

- Ce faci? l-am întrebat.
- Usuc «bază» de cocaină. Dacă e umedă, cântărește prea mult și dealerul n-o cumpără, a răspuns.
- Și nimănui nu-i pasă?
- Nu, toată lumea face asta, a spus el. Intrasem, evident, într-o lume unde viața, cu treburile ei zilnice, a căpătat un înțeles aparte.

Coborât de pe ambarcațiunea care m-a dus în josul Râului Caguán, eram în inima bazinului amazonian din sudul Columbiei, teritoriu controlat de armata rebelă cunoscută ca FARC. De obicei, FARC n-a permis ziariștilor să pătrundă aici și m-ar fi întors din drum, însă acum însoțeam o prietenă care se documenta pentru un studiu despre viața de-a lungul ecuatorului. Proiectul ei părea destul de inofensiv și rebelii ne-au permis accesul. Dar localnicii erau suspicioși. Tăcuți, cu figuri împietrite, treceau pe lângă noi pe stradă de parcă am fi fost invizibili. Era straniu. Însă, când am intrat într-un magazin, am început să înțelegem de ce străinii îi deranjau atât de mult. Clientul din fața noastră tocmai pusese pe tejghea o pungă cu „bază” de cocaină (produs preliminar în prelucrarea cocainei). Am aflat rapid că negustorii din toată regiunea acceptau „baza” drept mijloc de plată. Lucrasem o vreme în Columbia și fotografiasem alte regiuni controlate de rebeli, unde se creștea și se procesa coca, dar așa ceva nu văzusem încă. Mi-am spus că ar trebui să aflu mai multe despre acest loc incredibil, iar pentru asta aveam nevoie de relațiile potrivite.”

„Un drog ce distruge vieți pretutindeni afectează și îndepărtata provincie Caquetá, creând o lume suprarealistă, unde oamenii încalcă legea pentru a supraviețui. Ca majoritatea vecinilor săi, acest țăran cultivă coca și-i prelucrează frunzele într-o substanță de bază, sfârâmicioasă - prima etapă în producerea cocainei. Povestea acestor campesinos arată cum afacerea cocaine, alimentând de 40 de ani un conflict civil în Columbia și suferințe în întreaga lume, începe ca simplă necesitate.”

Articol publicat în ediția revistei National Geographic în anul 2004

NU-TI DROGA VIATA, DROGHEAZA-TE CU VIATA

Drogul este o capcană din care se iese cu greu, sau nu se iese niciodată, dar datorită noastră este să-i întindem mâna celui care se droghează.

COCAINA, substanța extrasă din frunzele de coca, există fie sub formă de pulbere sau crack, fie se poate inhala, fuma, priza sau injecta.

Dependență fizică: da

Dependență psihică: da, rapiditatea instalării fiind dependentă de calea de administrare

Sindrom de abinență: deprimare, încetinirea psihomotorie, iritabilitate și tulburări ale somnului, senzație de apăsare, accelerarea bătăilor inimii, amețeli.

Riscuri datorate consumului: dilatarea anormală a pupilelor și imobilizarea irisului, uscarea gurii, creșterea transpirației și a temperaturii corpului, spasme și tremurături, vomă, deteriorarea ritmului cardiac: tahicardie, aritmie, hipertensiune, avitaminoză și scăderea poftelor de mâncare, stare de oboseală cronică, perforarea peretelui nazal din cauza inhalărilor, depresii și crize de agitație (cu riscul de suicid), anxietate, somn agitat și neodihnit, iritabilitate și paranoia, apariția infarctului miocardic și a accidentelor vasculare cerebrale.

Semne ale consumului: pupile dilatate, foarte comunicativ, atitudine superioară, ochi injectați, lacrimoși și nasul care curge permanent. Poți găsi asupra sa pliculețe cu pudră albă cristalină, cu gust amar. Are miros slab de benzină.

BOALA SPECIFICĂ: depresia gravă, care poate induce suicidul.

De ce consuma tinerii droguri ?

- Sunt influențați de prieteni și ignoră consecințele consumului de droguri asupra organismului
- Pentru a evada din realitate- falsă impresie că, astfel, se pot rezolva problemele zilnice ;
- Lipsa de comunicare și bariere în comunicare (fie în familie, fie în anturaj) ;

Te poți feri din droguri!

- ai grijă când îți faci prieteni, poți avea și alte păreri decât restul grupului, fără teama de-a fi izolat ;
- încearcă să judeci cu capul tău , nu te lua după opinia grupului ;
- învăță să spui NU dacă vrei să dovedești că ești tare, fă-o spunându-ți punctul de vedere;
- vorbește prietenește despre adevăratele efecte ale consumului de droguri și fii sigur că le-ai dat de gândit, chiar dacă, pe moment, nu vor recunoaște;
- gândește-te de două ori înainte să accepți diferite propuneri;
- bărbăția nu stă în cantitatea de alcool consumată sau în varietatea de droguri încercate.

GÂNDEȘTE-TE BINE !

- Drogurile nu au nimic special;
- Provoacă doar suferință fizică, psihică și durere;
- Vei pierde controlul tocmai când te crezi mai stăpân pe situație ;
- Nu încerca, pentru că nu trebuie să-ți distrugi viața ;
- Nimeni nu trăiește în locul tău, nimeni nu are dreptul să decidă în locul tău.

Consumatorii de droguri, mai ales tinerii, pot avea următoarele caracteristici:

- un anumit grad de vulnerabilitate a personalității, anterioară începerii consumului;
- părinți lipsiți de resursele necesare pentru a face față exigențelor vieții cotidiene;
- sunt nestatornici în sentimente;
- sunt în dezacord cu societatea și cu autoritățile;
- au rezultate școlare slabe, multe absențe și acte de delincvență;

- acuză stări depresive sau anxietate, dar nu se știe dacă ele sunt cauzele sau consecințele consumului de droguri;

- unii provin din medii profund dezorganizate și adesea au avut o copilărie tristă.

PRIMUL AJUTOR

În cazul în care persoana este amețită, dar conștientă (alcool, tranchilizante, heroină):

-Cheamă Salvarea!

-Așază persoana culcată pe burtă !

-Nu o lăsa să adoarmă și încearcă să o faci să nu-și piardă cunoștința (poate muri în timpul somnului) !

-Dacă îi este sete, dă-i să bea apă și nu cafea, pentru că drogul va lucra mai repede!

În cazul în care persoana este tensionată și se află într-o stare de panică (amphetamine, ecstasy, LSD, doze mari de cannabis):

- Cheamă Salvarea!

- Încearcă să-l liniștești și să-i spui că se află în siguranță!

- Explică-i cu blândețe că teama pe care o simte va dispărea treptat!

- Ține-l departe de lumină sau de sunete puternice!

- Ajută-l să respire adânc!

În cazul în care persoana își pierde cunoștința (heroină, tranchilizante, solvenți, ecstasy, amphetamine) :

- Cheamă Salvarea!

- Așază persoana culcată pe burtă, cu mâna stângă îndoită sub cap și cea dreaptă lateral!

- Asigură-te că nu are o îmbrăcăminte strânsă pe corp (gât) care să-i îngreuneze respirația!

- Învelește-l cu o haină care să-i țină de cald !

- Verifică respirația. Dacă nu respiră, fii pregătit pentru respirație „gură la gură” !

În cazul în care persoana consumă ecstasy, are loc procesul de deshidratare, consecință a faptului că drogul produce creșterea temperaturii corpului. Dacă drogurile sunt luate în cluburi, în discoteci, temperatura corpului crește și mai mult, deoarece, de cele mai multe ori, ventilația nu e corespunzătoare. Aceste droguri sunt energizante, iar persoanele se epuizează dansând și mai mult, ceea ce duce la deshidratare. Deshidratarea este foarte periculoasă și reprezintă principala cauză de deces în cazul consumului de ecstasy. Semnele deshidratării sunt : crampe musculare în mâini și în picioare, dureri de cap, amețelă, stări de vomă, oboseală fizică, leșin.

- Cheamă Salvarea!

- Mută persoana într-un loc aerisit și răcoros, preferabil în aer liber!

- Răcorește-l cu apă rece!

Extras din Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri

- Art. 2 (1) : Cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, transformarea, oferirea, punerea în vânzare, distribuirea, livrarea de orice titlu, trimiterea, transportul, procurarea, cumpărarea, deținerea ori alte operațiuni privind circulația drogurilor de risc fără drept se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 15 ani .

- Rt. 4. : Cultivarea, producerea, fabricarea, experimentarea, extragerea, prepararea, cumpărarea sau deținerea de droguri pentru consumul de droguri, fără drept, se pedepsesc cu închisoare de la 2 la 5 ani .

Absenteismul școlar – o perspectivă a elevilor

În perioada 1- 10 Noiembrie 2011, în liceul nostru s-a desfășurat o anchetă sociologică referitoare la problematica absenteismului școlar. Operatorii de teren care au aplicat chestionarul au fost chiar colegii de la clasa a XI-a H științe sociale.

Echipa de proiect este formată din profesori:

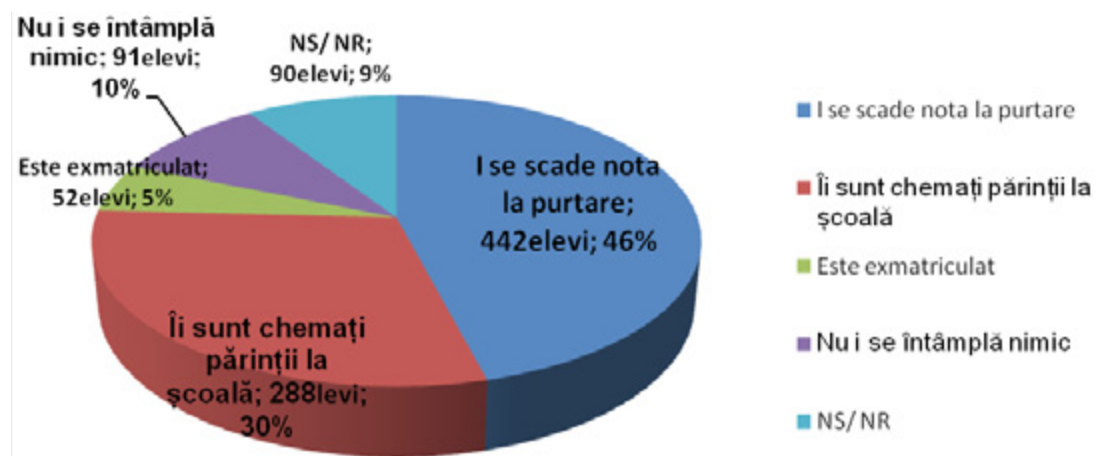
Alexandru Constantinescu – coordonator, Mihaela Inocan, Cristina Ștefan, Sanda Amarandei – coperta, cu ajutorul serviciului secretariat- Megdonia Floroiu și elevi ai clasei a XI-a H științe sociale: ACHIM Simona Alexandra, ANGHEL Adriana Marina, ANGHELINA Eliza Daniela, BACIU Vanessa Marina, BĂLAȘA Andrei Daniel, BÎCÎIANU Flavia Iuliana, BRĂSLAȘU Ansreea Irinel, CEPĂREANU Alexandra, CHIVU Raluca Ioana, CIOATĂ Carla Patricia, CRISTEA Claudia Ionela, DĂNILĂ Denisa Iulia, DUMITRU Rucsandra Maria, DUMITRUC Iulia Ștefana, IVAN Ioana Andrada, MATACHE Claudiu Daniel, NICĂ Georgiana Daniela, PANIȚĂ Geogeta Florentina, RĂDUCAN Andreea Roxana, SIMION Alberto Mihai, ȘOFAN Cristalena Ana-Maria, STAN Loredana ELENA, TIȚĂ. Niky Andreea, TRANDAFIRESCU Ana, ZAHARIA Angela Gabriela, ZAMFIRESCU Andreea Cătălina

Acest studiu urmărește să ne arate Starea de fapt, Motivații / cauze ale absenteismului școlar, Interesul părinților pentru situația școlară a copiilor, Consumul de alcool, tutun, droguri, Atitudinea față de violența între elevi, Atitudinea față de chiul, Consecințe ale absenteismului școlar, dar și Viața de liceu

Ipoteza de lucru a fost că: atunci când un elev lipsește de la orele de curs este motivat să facă acest fapt. Tocmai de aceea ne-am propus să investigăm opiniile elevilor din Colegiul Național Spiru Haret cu privire la motivațiile/cauzele absenteismului școlar

La întrebarea “Ce se întâmplă atunci când un elev absentează nemotivat mai mult timp?”

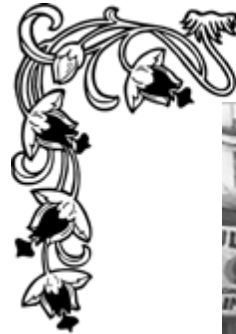
Rezultatul este următorul:

Conform sondajului, majoritatea elevilor au răspuns ca “În ultimii ani s-au realizat multe schimbări la nivelul învățământului public din România. În ceea ce privește învățământul liceal, crezi că lucrurile...” S-au schimbat în rău- 45% elevi ;

S-au schimbat în bine- 12% elevi; Au rămas la fel -30% elevi; NS/NR -13% elevi

Acest proiect arată punctele forte și punctele slabe ale liceului, pentru ca ele să fie întărite și remediate.

Text: Echipa

1929 : „, Automobilele se țin unul după altul pe lungă șosea Otopeni, semănată cu gropi, martore ale puhoiului de vehicule, venite parcă înadins ca să lase urme adânci din trecerea anilor.

O parte din șosea e în reparație. După câteva opriri, pentru ca elementele convoiului să se reunească, o luăm în dreapta, părăsind șoseaua plină de praf și bătută de soare, ca să intrăm într-o aleie de toată frumusețea, mărginită și de o parte, și de alta, de o fermecătoare pădure ...” (fragment din articolul **O excursie la Snagov din Vlăstarul**, anul VI, nr.1) .

Prima impresie care m-a încercat, citind aceste rânduri, a fost legată de o năucitoare actualitate a descrierii. Gropi? Puhoi de vehicule? Praf ? Se pare că distanța dintre ani (1929-2011) nu a marcat schimbări radicale în peisajul rutier românesc. Ba, aș îndrăzni să afirm, nu a adus cu sine nicio schimbare din acest punct de vedere.

Dar să orientăm analogiile spre aspecte mai interesante. După cum se poate lesne observa, excursiile constituiau și atunci, ca și acum, o activitate extrașcolară îndrăgită de spiriști. De ce excursiile? În primul rând, pentru a evada din înăbușitoarea aglomerație urbană, redată mai mult decât sugestiv și actual de Grigore Ion (cl. VI a), în 1931 (Vlăstarul, nr.4, anul VII) :

Claxon
Îmbulzeală
Și eșapament .
Gesturi disperate
De sergent.
Firme luminoase
Radio (...).

Șomeuri lefteri,
Făr’ angajament
Cred, căți ghicit-o !
E Calea Victoriei,
al nostru ornament.
evident !

Pe de altă parte, călătoriile în afara Bucureștilor aveau (și au) și un scop educativ, acela de a cunoaște frumusețea incredibilă a Naturii mioritice. Elevii anilor ’30 erau însoțiți de ai lor dascăli în excursii cu un itinerar bine stabilit (spre exemplu: Excursia clasei a VI-a A la Târgoviște-Sinaia- Câmpina- Moreni- Ploiești, „făcută în ziua de 10 Maiu 1930, sub conducerea d-lui E. Fara”).

Excursiile de astăzi

“Spiru” merge în vacanță -Transalpina-

Foto: Carla Mihaiescu a -XI-a G

2011: **P**oluare, trafic, agitație, zgomot, boschetari, blocuri gri, RATB , Dorobanți , cafenele , chelneri și bârfe , monotonie , lucruri obișnuite, facebook etc. Și tu te-ai plictisit de București?

Noi îți propunem să încerci ceva nou! **Vlaștarul** îți propune lunar destinații noi.

Pentru început, ce zici de o “ieșeală” cu gașca în partea central-vestică a României, mai exact pe drumul DN67C, cunoscut sub numele de “*Transalpina*”. Este cea mai înaltă șosea din România, ce face legătura între orașele Novaci (din județul Gorj) și Sebeș din (județul Alba). Nu înălțimea ne-ar interesa neapărat, ștea ne-a lăsat “speechless”.

Poate că n-ai auzit până acum de *Transalpina*., cu puțin curaj vei descoperi , ca și noi, că este una dintre cele mai frumoase zone turistice din România, poate chiar din Europa. Probabil acum te întrebi de ce ai merge atât de departe când poți să te urci într-un oarecare tren cu o destinație tipică de pe Valea Prahovei. Și nu te contrazicem, ai dreptate, dar în *Transalpina* trebuie să îți dai renumitul check –in!

Este o experiență de neconceput. *Transalpina* îți creează o senzație minunată. ‘*Transalpina*’ îți dă ariiipi!:)

P.S . Daca destinația nu ți’a plăcut, măcar ai rămas cu pozele “de facebook”. :)

-Cheile Nerei-

Text: Mihaiescu Carla

Vara aceasta am fost împreună cu tatăl meu într-o zonă din România de care nu mai auzisem niciodată: Cheile Nerei. Motivul excursiei noastre l-a constituit o amintire a lui despre această zonă, de acum douăzeci de ani. Inițial vroiam să batem cheile la picior și să dormim în cort câteva zile, pentru că, având 22 de kilometri de străbătut, nu am fi reușit în totalitate decât cu ajutorul unui cort, a unor provizii și cu o oarecare cunoaștere a munților. Dar... am renunțat deoarece ne-am dat seama că nu eram pregătiți pentru o asemenea experiență. Cheile Nerei pot fi parcurse și cu mașina până la un anumit punct, apoi e necesar a înainta la pas (nu neapărat din cauza faptului că nu există șosea sau măcar un drum forestier...există! dar ... ai putea pierde tot ce înseamnă frumusețea țării noastre). Convingerea mea este că aceste locuri sunt cele mai frumoase și mai spectaculoase din România (și, poate, chiar din Europa) . Localizate în județul Caraș-Severin, între localitățile Sasca Română și Șopotul Nou, la o distanță de 520 de km de București, ele îți întăresc sentimentul că a meritat să înaintezi fiecare centimetru. Este un colț al țării noastre de care, din păcate, foarte puțini oameni au auzit; din acest motiv, nu este promovat aproape deloc. Spre exemplu, atunci când am divulgat unor persoane că mă duc în Cheile Nerei, pe lângă faptul că mi-au cerut să repet de vreo două ori, mi-au spus ori că nu au auzit niciodată de ele, ori se mirau dacă nu cumva sunt în altă țară.

Prima impresie pe care ți-o lasă aceste locuri tine de o anume împietrire a timpului ; ai zice că oamenii nu au ajuns pe acolo ca să pângărească natura sau ca să vâneze animalele. Parcă ai privi o fotografie. O fotografie plină de viață, sălbatică, așa putea spune. Cascade, lacuri cromatizate ireal, peșteri și păduri uriașe ce se înalță ușor ușor pe măsură ce înaintezi prin drumul extraordinar de frumos, săpat în stâncă de râul Nera. Nu trebuie să fii un alpinist sau un montaniard experimentat ca să te aventurezi pe aici . Nu ai nevoie decât de un minim de condiție fizică și multă dragoste pentru natură.

Am luat trenul pe ruta Oravița-Anina-Oravița (prima linie de cale ferată montană din țară) . A fost construită pentru realizarea transportului de cărbune de la Anina la portul dunărean Baziaș. Linia Oravița-Baziaș, în lungime de 62,5 km, a fost realizată deja, între anii 1847-1854. Șinele urcă o diferență de nivel de 337,7 metri, trec prin 14 tuneluri și 10 viaducte. Au o lungime de 34 km, șerpuiesc pe văile Jitinului și ale Gârliștei, fiind cea mai spectaculoasă cale ferată montană din România. Pe acest traseu se află cel mai înalt viaduct al căilor ferate, viaductul Jitin, cu cei 37 m ai săi. Cel mai lung tunel al traseului este la Gârliște, având o lungime de 660 m.

Pe lângă drumul de basm, trebuie amintit și Lacul Dracului, cel mai important obiectiv de aici. Legenda din partea locului spune că în el s-ar fi aruncat chiar diavolul, după ce a pierdut un rămășag cu un moșneag isteț, care-și păștea patrupelele în apropierea apei. Iată povestea : păstorul își păștea caprele pe pajiștea de lângă Lacul Dracului; la un moment dat, apare un omuleț

mic, dracul, care îl provoacă pe cioban să-i frigă un pește fără să se îndoiaie. Păstorul acceptă, cu condiția ca dracul să-i frigă un cap de țap fără să rânjească. El e de acord, așadar păstorul ia peștele, înfige un băț în el și îl frige fără să se îndoiaie. Dracul ia și el un cap de țap, îl leagă, dar când îl pune la prăjit, botul țapului își arată dinții. De ciudă, dracul s-a aruncat în lac.

Apa e de un albastru-verzui impresionant. Localnicii susțin că lacul nu are fund, fiind traversat multe tunele subterane. Mai mult, se zice că mulți dintre cei care se avântă să facă baie în apele albastre-verzi nu se mai întorc niciodată...

Decembrie Vlastarul 25

Locul: La teatrul absurdului, în
spatele cortinei de pânză
de păianjen
Timpul: Într-o altă viață,
atemporală

Dragă eu,

Nu cred că știi cât de dificilă este postura de a te confesa ție însuși, sufletului tău... El este un paradox, este haosul plin de simetrii și normalul plin de asimetrii.

Tu m-ai ajutat să descopăr că drumul de la mine până la mine face ocolul pământului.

De atât de multe ori ai fost pentru mine un câmp de luptă pe care se înfruntau un înger și un demon... Luptele au fost multe, nu mai știu... E bine că am putut uita, că timpul a șters urmele de pe crucile mormintelor în care am îngropat atâtea amintiri cu gust de eșec. Însă craterele au rămas adânci...

La un moment dat, am vrut să le umplu cu flori, am vrut ca vântul să nu mai răscrolească prin cenușă, dar... nu a fost așa. Apoi, am pășit împreună cu cineva care te cunoaște de mult, pe un dig; chiar și așa, nu am avut curajul să merg până la capăt. M-a înspăimântat marea care fierbea și care a mușcat lacomă o bucată din dig. Apoi, am avut o singură dorință: să pășesc singură pe dig, cu riscul de a mă înghite marea.

Îmi amintesc: totul era de nisip, atunci: și pedestalul, și eșafodul. Într-o clipă, cineva a răsturnat clepsidra: tot ce-am iubit atunci e nisip acum. Nu mi-a mai rămas decât masca de piatră a sfinxului, care mi s-a lipit de față.

Tu ești o urnă de piatră, în care încă se mai păstrează cenușa unor amintiri care nici gust nu mai au. Mai trebuie să fac ceva: să binedispun spectatorii cu zâmbetul meu de piatră, de pe scena de teatru al absurdului.

Dar toți au început să arunce cu pietre...

Un alt ego

Berindea C. Iulia
Clasa: a XII-a G 2011
Profesor coordonator: Liana Hera

Decembrie Vlastarul 26

Prima poveste a anticarului

Într-un colț al odăii, anticarul își soarbe cafeaua
Ce urcă în aburi, răzbind printre acordurile unei Nocturne,
Pe tavanul înnegrit, istovit sub straturi de memorii și vise...

Rânduri de taburete, adăpostite în tăcere și bătrânețe
Sertare cu ceasornice înțepenite, rătăcite printre dune de
jurnale și foi

Îngenunchează arcadelor îngălbenite și grele.
Mulțimi de cutii, eventaie, batiste își așteaptă străine
stăpânii.

Abătută, odaia anticarului alungă ore, respinge decenii.
Printre acordurile unei Nocturne, falduri de lumină împart
camera în concret și umbre.

Prin crăpături, șuieră orașul cu pași și cuvinte.
...Doar anticarul își soarbe cafeaua deja răcită.

Fără iluzii, privește odaia în tristă uitare.

Cine e el? Ateu al prezentului
Vânzător al timpului...gazdă amintirilor,
Rătăcitor el însuși între viață și nemurire.

Text: Țăran Ana a XII -a C 2011

Sunetul de ieri

Privesc în urmă cu mult chin
Fragmente pline de suspin ,
Umbre triste ale sorții
Sinistre zgomote ale morții,
Amintirile care mă țin
Nedesprinsă de destin,
Parc-o lume ne desparte
Cât aş vrea e prea departe...

Zi cu zi e tot mai greu.
Dorul se dezlănțuie în sufletul meu,
Cu fiecare pas pătrund în cale ei,
Cu fiecare gând, tot mai aproape
sunt

Căci unde văd , tot ea a fost
Și locul este sfânt.

Sunt nopți întregi pustii și reci
Când teama mă cuprinde,
Căci clipa goală va surprinde,
Întoarcerea acolo;
În locul unde s-a născut,
În locul unde a crescut.
Nu pot uita și nu pot da
Deoparte privirea ta
Cu ochi dulci, curați și triști
N-aveai cum să îi mai rezisti,
Căpuțul pe labuțe pus
Mereu era ca un refuz...
Să uit eu , Lady, gestul tău?
E scris frumos , e scris cu greu
E tipărit în capul meu!

Dandoczi Amelie a XI-a G

Galeria C. N. „Spiru Haret”

Manolescu Marina Raluca
clasa a X-a F

Cele mai ciudate 14 legi din lume

- part 1 -

1. În Elvetia este ilegal să trănțești portiera oricărei mașini.
2. În Singapore este contrar legilor acestei țări să mesteci banala gumă de mestecat.
3. Legile statului Ohio pedepsesc cu închisoarea pe oricine încearcă să îmbete un pește.
4. În statul Florida, dacă o femeie nemăritată sare cu parașuta în zilele de Sâmbătă, acesta ajunge invariabil la închisoare.
5. În Paraguay, duelul este permis de lege, atâta timp cât cei doi participanți la duel fac dovada că donează sânge spitalelor.
6. Hipnoza este o practică interzisă în școlile publice din orașul american San Diego.
7. În Bangladesh, chiulitul de la școală este interzis de lege. Orice elev prins în afara orelor de curs, ajunge la închisoare.
8. Orașul St. Louis din Missouri are în vigoare o lege conform căreia este interzis ca un bărbat să salveze o femeie aflată în pericol, dacă aceasta este îmbrăcată în pijamale.
9. În statul american Oklahoma, orice persoană care se strâmbă în mod voit la un câine, ajunge la închisoare sub învinuirea de agresiune asupra celui mai bun prieten al omului.
10. În orașul italian Milano, există o lege locală care-i obligă pe cetățeni să zâmbească tot timpul, cu excepția situațiilor când merg la spital sau la înmormântări.
11. Dacă ajungeți cumva în statul american Kentucky, să nu transportați niciodată corne de înghețată în propriile buzunare. Există o lege în vigoare conform căreia puteți ajunge la închisoare pentru această faptă.
12. Există o lege în orașul Oxford din statul Ohio, care interzice oricărei femei să se dezbrace în fața unei fotografii care reprezintă un bărbat.
13. În statul american Washington, dacă un cetățean se laudă în public că are părinți bogați și influenți, persoana în cauză ajunge la închisoare
14. Este contrar legii pentru orice cetățean britanic să moară în interiorul Palatului Parlamentului din Londra.

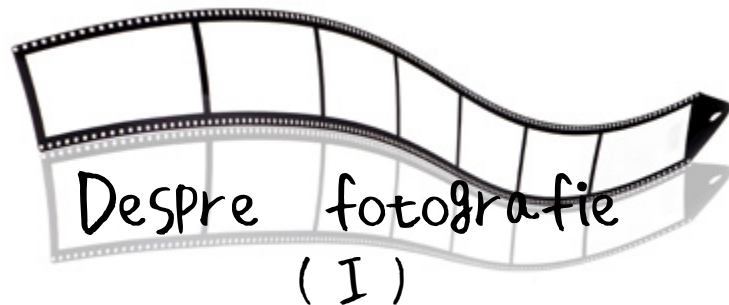
Sursa: www.descopera.ro

15 lucruri neobișnuite pe care nu le știai despre tine

Part 1

1. Persoanele care fumează un pachet de țigări pe zi beau, practic, o ceașcă de gudron pe an.
2. Un adult are mai puține oase în organism decât un copil. Ne începem viața cu 350 de oase dar, pentru că anumite oase se unesc în timpul creșterii, la maturitate mai avem doar 206.
3. Un plămân uman conține peste 300.000 de milioane de vase capilare. Dacă acestea ar fi puse cap la cap, s-ar întinde pe o distanță de 2400 de kilometri.
4. Mușchii unui ochi se mișcă de circa 100.000 de ori pe zi. Pentru a ne imagina ce înseamnă acest lucru, gândiți-vă că echivalentul unui asemenea efort pentru mușchii picioarelor înseamnă un traseu de 80 de kilometri în fiecare zi
5. În 30 de minute, corpul uman degaja suficientă căldură încât să poată fierbe 3,5 litri de apă.
6. Viteza cu care aerul este eliminat în timpul unui strănut este de cel puțin 160 de kilometri pe oră.
7. Degetele mari de la picioare sunt unele dintre cele mai importante structuri ale corpului nostru. Datorită acestor degete, un om își poate păstra poziția verticală și își poate menține echilibrul.
8. Fiecare om își îndoaie degetele de 25 de milioane de ori într-o viață.
9. Locul în care părul uman crește cel mai repede este barba. Dacă nu ar fi tăiată periodic, o barbă ar putea atinge până la 10 metri lungime.
10. Atunci când atingi un obiect, semnalul circulă prin corp, prin intermediul nervilor, cu peste 200 de kilometri pe oră.
11. Aorta este cel mai mare vas sanguin din corpul uman. În cazul unui om adult, ea are diametrul unui furtun de grădină. La polul opus se află capilarele. Acestea sunt atât de subțiri, încât este nevoie de 10 astfel de vase, puse unul lângă altul, pentru a egala grosimea unui fir de păr.
12. Pentru a te încrunta, ești nevoit să folosești 43 de mușchi ai feței. Pentru a zâmbi nu ai nevoie decât de 17.
13. În timpul unei vieți, un om poate produce până la 24.000 de litri de salivă, suficient cât pentru a umple două piscine olimpice.
14. Când doarme, un om crește în medie cu 8 milimetri, pentru ca dimineața să revină la înălțimea inițială. Motivul este simplu... forța gravitațională care acționează asupra cartilajilor.
15. Acizii digestivi prezenți în stomacul uman sunt atât de puternici încât pot dizolva zincul și coroda oțelul. Din fericire pentru noi, celulele din mucoasa gastrică a stomacului se înnoiesc la maxim 3-4 zile, nelăsând timp acizilor să le dizolve.

Sursa: www.descopera.ro

Încercând să găsesc o cale de a scrie despre fotografie în Vlăstarul, inițial am vrut să abordez problema clasic: un text cuminte, urmărind câteva aspecte generale, util celor care vor să se inițieze în tainele acestei arte.

Totuși, răsfoind un număr mai vechi al revistei (anul VI, nr.3, 1930), atenția mi-a fost atrasă, inevitabil, de un titlu :

Despre fotografie. Autorul, Dinu V. Popp (cl. A VII-a), formulează câteva constatări generale cu privire la acest domeniu, referindu-se, tangențial, și la arta fotografică. Unele dintre ele sunt pertinente și demonstrează succesul de care se bucură fotografiatul în rândul tinerilor. Iată un exemplu:

„ Ce era fotografia acum 50 de ani ? Nu era decât o simplă meserie de profesionist. Astăzi, în urma atâtor perfecționări, a ajuns una dintre cele mai frumoase arte. ” Nimic mai adevărat. Dinu V. Popp întreprinde o scurtă incursiune în istoria fotografiei pentru ca, pe nesimțite, să –și conducă cititorul pe un drum spinos, dificil de cuprins într-o definiție strictă : arta fotografică. Împărtășesc, până la un punct, viziunea asupra artei fotografice : „ toată lumea presupune că face fotografii artistice. Este însă o mare greșală. Este foarte greu să faci o fotografie artistică. (...) Ambiția tuturor nu trebuie să fie de a imita ori și ce artă, ci de a aduce alte inovații”. Însă autorul continuă : „ Orice fotografie, care redă exact ceva poate fi numită artistică, nici de cum aceea retușată, care nu seamănă deloc cu subiectul fotografiat nu poate fi numită fotografie ”.

Perspectiva asupra fotografiei (și, mai ales, asupra artei fotografice), la mo-

mentul actual (2011), a cunoscut o oarecare nuanțare. Fermitatea cu care D.V.Popp își susține opinia asupra fotografiei artistice m-a determinat să ofer o replică, fie ea și la o distanță de 70 de ani.

În primul rând, a pune semnul egalității între redarea „exactă” a realității și artă relevă o ignorare a mimesisului aristotelic. Arta nu „copiază ” realitatea, ci se „inspiră” din ea. Aparatul de fotografiat nu e doar un simplu obiect, ci o „extensie a ființei” celui care iese pe teren pentru a immortaliza Frumosul (în multiplele lui concretizări sau avataruri estetice).

Astfel, important în fotografie nu e ceea ce „vede” aparatul, cât mai ales „vederea” noastră asupra a ceea ce ne înconjoară. Aparatul e doar un instrument, cu avantajele și limitările lui; utilizarea lui inteligentă, subordonată viziunii noastre despre lume, face diferența între o fotografie de duzină și una artistică.

Câteodată, însă, aparatul nu reușește să surprindă într-o imagine unicitatea viziunii; este momentul în care poza trebuie „retușată” apelând la un program de editare (despre care vom vorbi cu altă ocazie). Cromatica alterată, distorsiunile de orice fel, eliminarea unor elemente inutile din fundal (spre exemplu, cabluri electrice, fire de nisip etc.)- toate imprimă imaginii originalitatea perspectivei noastre. Dacă, odinioară, retușul era considerat străin de fotografie, astăzi el s-a transformat într-o adevărată artă (a alterărilor digitale).

BUZOIANU

Spre exemplu, în imaginea de mai sus, cromatica a fost alterată, există și o deformare a efectului de perspectivă, pentru a exprima o anumită stare de tristețe (trecerea de la nuanța ultramarină a albastrului la cea de Prusia, închiderea galbenului cu două-trei valori reflectă contrastul dintre referentul imagistic- o zi splendidă de vară- și atitudinea melancolică a celui situat în spatele aparatului de fotografiat).

Totuși, observația lui D. Popp e valabilă pentru acele modificări ale imaginii ce cochetează cu ideea de kitsch. E cazul fotografiilor (la cerere, comerciale) în care detalii ne semnificative, ale unui portret, să spunem, sunt îngroșate pentru o mai apropiată adecvare la realitate: gene, sprâncene etc. În acest fel, expresia, iluminarea, compoziția, detaliile sugestive, originalitatea punctului de stație (unghiul de fotografiere), saturația cromatică, calitatea contrastului, claritatea, utilizarea ingenioasă umbrelor- toate sunt grosolan minimalizate de supraevaluarea unor elemente străine mesajului transmis

prin imaginea respectivă. Ceea ce în literatură se numește comic, determinat de contrastul dintre aparență și esență, devine în fotografie sursă a ridicolului.

Așadar, cu unele excepții, „retușul” într-o fotografie nu-i anulează valoarea ci, dimpotrivă, poate releva posibilități nebănuite ale imaginii de a ne defini, de a exprima atitudini, trăiri, percepții etc. În numărul următor : *particularități ale compoziției fotografice* .

Text: doamna profesoara Corina Buzoianu

Despre demnitate...

Text: Oprea Radu a IX- a C

În ziua de 20 octombrie 2011, a fost organizat evenimentul **Global Dignity Day - 2011** (pentru prima dată în România), care a avut ca scop discutarea noțiunii de demnitate.

Din 2008 și până în prezent, pe 20 octombrie s-a celebrat acest eveniment în peste 60 de țări din lume, unul dintre obiectivele inițiativei fiind ca, până în 2020, această zi să fie sărbătorită în mai mult de 50% din țările de pe glob.

Conceptul **Global Dignity Day** a fost fondat de către Alteța Sa Regală Haakon al Norvegiei (HRH Crown Prince Haakon of Norway), John Hope Bryant, antreprenor de succes și politician American, și Pekka Himanen, filozof finlandez cunoscut pe plan mondial, membri ai Young Global Leaders.

Prima ediție în România a avut loc la Colegiul Național „Gheorghe Lazăr” și a găzduit aproximativ 200 de elevi din diferite licee. Fiecare elev participant a primit câte o mapă numerotată cu cifre de la 1 la 5, ce reprezentau echipele pentru discuții pe ateliere, precedate de prezentări făcute de mai multe personalități în plen.

Astfel, actorul Dan Puric a ținut un discurs despre demnitate, pe care a definit-o ca fiind „pașaportul pe care ni-l dă Dumnezeu atunci când ne naștem și ne așteaptă cu el curat când ne întoarcem”. A dat ca exemplu de persoană demnă pe bunica dumnealui, profesoară de limba și literatura română, care, atunci când a fost amendată de un milițian pentru că nu avea bilet de tramvai, nu s-a intimidat și a corectat toate greșelile de ortografie din procesul verbal întocmit de către acesta.

A urmat discursul despre demnitate al ambasadorului român la **Global Dignity Day**, Slivia Cristus, care a prezentat diverse exemple de persoane demne de pe mapamond, apelând la videoclipuri de pe Youtube.

Apoi s-au desfășurat discuții pe echipe, fiecare dintre cele 5 echipe având câte un moderator. Timp de 30 de minute a avut loc o sesiune de lucru, în cadrul căreia fiecare participant a elaborat o definiție și un exemplu al demnității.

La sfârșitul acestei sesiuni, toți participanții s-au reunit din nou în plen și o parte dintre aceștia au expus situații personale sau de familie despre demnitate, care au fost foarte interesante.

A fost un eveniment de neuitat, din care am învățat că trebuie să îi respectăm pe cei din jurul nostru și am reținut cele 5 principii fundamentale ale demnității:

- 1) Fiecare om are dreptul la o viață demnă.
- 2) O viață demnă înseamnă oportunitatea de a avea dreptul la îngrijiri medicale, educație, venituri și securitate.
- 3) Demnitatea înseamnă libertatea fiecărui om de a

lua singur deciziile privind propria-i viață și să îi fie respectat acest drept.

4) Demnitatea ar trebui să fie principiul de bază pentru orice acțiune.

5) Propria (noastră) demnitate depinde și de demnitatea celorlalți.

În concluzie, apreciez că, într-o accepție mai largă, demnitatea reprezintă valoarea, cinstea, meritele morale și rangul atins de o persoană în cadrul societății.

Evenimente

Expoziția "Pe aripile timpului"

Muzeul Național al Țăranului Român găzduiește în perioada **16 septembrie 2011 - 5 februarie 2012**, la Sala Oaspeți, de luni până duminică între orele 10:00 - 18:00, expoziția de sunet **PE ARIPILE TIMPULUI - L'AIR DU TEMPS**. "Pe aripile timpului" reprezintă transpunerea expoziției **L'air du temps** concepute și inaugurate la **Muzeul de Etnografie din Geneva (MEG)** în 2009, cu prilejul comemorării a 50 de ani de la dispariția savantului român Constantin Brăiloiu.

Expoziția a fost preluată de **Muzeul Țăranului** ca semn al prețurii pentru un mare etnomuzicolog european care face și astăzi cinste țării sale de origine.

Micro-expoziția "Auto 1900"

Muzeul Național de Istorie a României găzduiește până pe **31 decembrie 2011** expoziția **"Auto 1900"** care reunește cele mai vechi vehicule istorice din țară: De Dion Bouton (1898 – Muzeul A.I. Cuza - Galați), F.N. Herstal (1900 – Muzeul Național de Istorie a României - București) și Oldsmobile (1901 – Muzeul Tehnic Dimitrie Leonida – București).

Alături de acestea este prezentat un automobil rar și EGO (1924 – Muzeul Mixt Teacuci).

British Documentary

Proiecții de filme documentare britanice București, **Noul Cinematograf al Regizorului Roman**.

Începând cu **3 octombrie 2011**, cea de-a doua serie a **British Documentary** va debuta în București cu o serie de 10 filme documentare. Proiecțiile au loc în fiecare luni, la ora 19:00, între **3 octombrie și 19 decembrie 2011**, cu excepția datelor de 17 octombrie și 14 noiembrie, la **Noul Cinematograf al Regizorului Român (Muzeul Național al Țăranului Român)**, Intrarea Monetariei, nr.3.

Intrarea este liberă.

Cocktailuri à la Spiru !

Text: Andrei Pătru

Vă este dor de Canada? Chiar dacă nu ați fost niciodată acolo, vouă tot vă e dor de Canada ... Sau măcar de anticele desene animate din vremea copilăriei noastre demult apuse...

V-ați întrebat vreodată cum sunt acele faimoase clăfite cu sirop de artar, pe care sunt sigur că le-ați încercat, doar nu sunteți niște troglodiți abia ieșiți din peștera.

M-am gândit să vă arăt astăzi, ce să vă arăt, poza din dreapta, să vă spun mai exact cum puteți savura ceva rece, dulce și care vă poate duce înapoi în locul ăla unde garda merge pe cai frumoși.

Aroma siropului de artar aduce faima Canadei în acest delicios cocktail fără alcool.

INGREDIENTE:

- 30 ml sirop de artar (oleacă, depinde de gust.)
- 60 ml fresh de grapefruit (e bun da nu prea.)
- 60 ml bere de ghimbir (nu conține alcool, din păcate pentru voi.)
- cuburi de gheață (fără număr, fără număr!!!)

MOD DE PREPARARE:

- Se țin ingredientele la rece peste noapte. (Adică în frigider :D)
- Se amestecă într-un shaker ingredientele. (Adică vă jucați vreo 5 minute de-a barmanul prin bucătărie.)
- Puteți să puneți într-un pahar MARE, nu vă zgârciți, că e bun. Bineînțeles, paharul/cana/din ce-oți bea voi să fie răcit și de preferat să aibă deja cuburile de gheață în el.
- Acum savurați, fraților, un cocktail pe care nu puteți să-l beți în Dorobanți sau oriunde altundeva.

Tip:

Puneți și voi o felie de grapefruit pe marginea paharului, așa de decor. (Oricum o să o mâncați.)

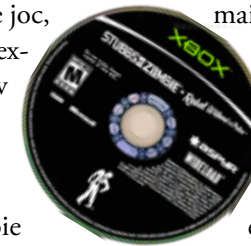
Enjoy! *

STUBBS THE ZOMBIE IN REBEL WITHOUT A PULSE

Jocul urmează pașii lui Stubbs prin noua lume, pașii unui antierou a cărui nație de nemorți a câștigat, de la o vreme încoace, popularitate în lumea jocurilor, și nu numai. În Stubbs, the Zombie, nemortul, mânat defurie, neliniște, nebunie și dragoste, ești chiar tu, iar aventura începe cu atacarea orașului ce a îndrăznit să te trezească din somnul etern.

Dar abia după o primă oră de joc, mai mult un tutorial, povestea începe să prindă contur cu adevărat, echilibrul ex-uri cinematice împingând firul narativ natural. Povestea este plină de per-nu duce lipsa câtorva răsturnări de vom dezvălui mai multe despre ea.

Pe scurt, Stubbs, the Zombie este un joc ciudat și, în același timp, amuzant. Există ceva aparte în a interpreta rolul personajului negativ, fapt confirmat mai ales la vremea lansării lui oficiale, când jocurile cu zombies nu erau la fel de răspândite ca azi. Stubbs, the Zombie are la bază un concept original, materializat într-un joc distractiv. În plus, schema de control este ușor de înțeles, atacurile sunt intuitive, iar muzica și efectele sonore - mai mult decât reușite. Este limitat, într-o oarecare măsură, dar amuzant și provocator, iar în afara unor probleme minore ce țin de engine, nimic nu ar trebui să vă oprească din a-l juca. Sincer, merită încercat. Măcar de caterincă.

Text: Andrei Pătru

EXAMENUL DE BACALAUREAT – 2011

Proba E. c)

Probă scrisă la MATEMATICĂ

MODEL

Filiera teoretică, profilul real, specializarea matematică - informatică.

Filiera vocațională, profilul militar, specializarea matematică - informatică.

• Toate subiectele (I, II, III) sunt obligatorii. Se acordă 10 puncte din oficiu.

• Timpul efectiv de lucru este de 3 ore.

• La toate subiectele se cer rezolvări complete.

SUBIECTUL I

(30 de puncte)

- 5p 1. Calculați modulul numărului complex $z = 1 - i\sqrt{3}$.
- 5p 2. Determinați mulțimea valorilor funcției $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = x^2 + x + 1$.
- 5p 3. Știind că doi termeni ai unei progresii geometrice sunt $b_3 = 6$ și $b_5 = 24$, determinați termenul b_7 .
- 5p 4. Determinați $x > 0$, știind că $\log_a x = 2\log_a 3 - 3\log_a 2$, unde $a > 0$, $a \neq 1$.
- 5p 5. Scrieți ecuația dreptei care conține punctul $A(3, 2)$ și este perpendiculară pe dreapta $d: x + 2y + 5 = 0$.
- 5p 6. Știind că $x \in \left(\frac{\pi}{2}, \pi\right)$ și $\sin x = \frac{2\sqrt{2}}{3}$, calculați $\cos x$.

SUBIECTUL al II-lea

(30 de puncte)

1. Fie matricea $A(x) = \begin{pmatrix} 1 & -2x & 4x^2 \\ 0 & 1 & -4x \\ 0 & 0 & 1 \end{pmatrix}$ din mulțimea $M_3(\mathbb{R})$.
- 5p a) Calculați $(A(2) - A(0))^{2010}$.
- 5p b) Arătați că $A(x) \cdot A(y) = A(x+y)$, oricare ar fi $x, y \in \mathbb{R}$.
- 5p c) Demonstrați că matricea $A(x)$ este inversabilă și calculați inversa matricei $A(x)$.
2. Pe mulțimea $G = (0, 1)$ se definește legea de compoziție asociativă $x * y = \frac{xy}{2xy - x - y + 1}$.
- 5p a) Verificați dacă $e = \frac{1}{2}$ este elementul neutru al legii „ $*$ ”.
- 5p b) Arătați că orice element din mulțimea G este simetrizabil în raport cu legea „ $*$ ”.
- 5p c) Demonstrați că funcția $f: G \rightarrow \mathbb{R}_+^*$, $f(x) = \frac{1}{x} - 1$ este un izomorfism de la grupul $(G, *)$ la grupul $(\mathbb{R}_+^*, \cdot)$.

SUBIECTUL al III-lea

(30 de puncte)

1. Fie funcția $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = (x-2)(x-3)(x-4)(x-5) + 1$.
- 5p a) Calculați $f'(5)$.
- 5p b) Calculați $\lim_{n \rightarrow \infty} \left(\frac{f(n+1) - 1}{f(n) - 1} \right)^n$.
- 5p c) Arătați că ecuația $f'(x) = 0$ are exact trei soluții reale distincte.
2. Fie șirul $(I_n)_{n \geq 0}$, $I_n = \int_0^1 \frac{1(x^2 + x + 1)^n - x}{x^2 + 1} dx$.
- 5p a) Calculați I_0 .
- 5p b) Verificați dacă $I_2 - I_0 \in \mathbb{Q}$.
- 5p c) Arătați că $I_{4n+1} \in \mathbb{Q}$, oricare ar fi $n \in \mathbb{N}$.

Probă scrisă la Matematică

Horoscop

Berbec

Din punct de vedere financiar și moral ar trebui să faceți ceva și să nu mai stați cu mâinile în sân. Pe plan sentimental, berbecii vor fi luați de un val puternic de iubire. Aveți grijă să rămâneți totuși cu picioarele pe pământ.

Leu

Soarele, fiind în casa iubirii și a erotismului îți influențează curiozitatea și deschiderea către nou ajutându-te să îți pui în valoare atributele feminității sau masculinității. Crește apetitul pentru carieră și mișcare. Fă cât mai multă mișcare.

Săgetător

Pe plan sentimental se va simți o schimbare majoră cu Mercur, stăpânul casei cuplului aflat în Săgetător. Financiar, situația este confortabilă, doar că ar trebui să fii mai atent cu banii și să îi cheltui cu cap.

Taur

În luna decembrie, ar trebui să fii mai înțelegător cu persoana iubită, altfel s-ar putea să rămâneți fără ea. Aveți grijă cu digestia, să nu exagerați cu mesele de sărbători.

Fecioară

Luna decembrie în comparație cu luna noiembrie, nu se simt schimbări majore. Pe plan financiar ar trebui să iei ceva măsuri, iar pe cel sentimental ar trebui să eviți discuțiile în contradictoriu, vin sărbătorile!

Capricorn

De la începutul lunii și până acum nu ai realizat nimic, nici de teza la matematică nu prea te-ai deranjat. Se simte o cădere morală, dar la sfârșitul lunii, Soarele îți va schimba starea. Pe plan financiar nu duci lipsă.

Gemeni

Luna decembrie vine cu accentuări și clarificări în casa cuplului. La sfârșitul lunii, problemele financiare s-ar putea accentua. Mai lasă mall-ul acela!

Balanță

Ar trebui să înveți să îți controlezi emoțiile și să nu mai plângi după nota pe care ai luat-o în teza la română, nu e sfârșitul lumii. Ai grijă ce vorbești și cu cine, cineva s-ar putea să te înjunghie pe la spate.

Vărsător

Încă nu ai învățat să te oprești. Mai mult somn și mai puțină cafea, asta ar fi sloganul lunii decembrie. Pe plan sentimental sunt semne că te vei distra de minune de anul nou.

Rac

O lună foarte importantă pentru native pe plan sentimental. Pe plan financiar vor apărea schimbări majore, ba chiar va trebui să anulați majoritatea programărilor de la cosmetică. Ai grijă ce scoți pe gură, fiindcă s-ar putea să regreti.

Scorpion

Indiferent în ce situație te afli, financiar, la sfârșitul lunii se va simți o schimbare majoră. Ar trebui să fii puțin mai ordonat și să îți organizezi timpul cu cap, se ivește o scădere pe plan moral.

Pești

O lună capricioasă în ceea ce privește relația de cuplu. Prezența lui Marte, cu stres, tulburări, încăpățănări și subiectivism. Evită certurile cu potențial violent. Pe plan financiar nu se vor simți probleme, ba chiar o creștere considerabilă.

Colegiul Național "Spiru Haret"
Adresa: Strada Italiană nr. 17,
Sector 2, București
Telefon: 021 313 64 62
E-mail: haretiana@hotmail.com

@Vrei sa faci parte din echipa
Vlastarul? Trimite-ne un e-mail la adresa:
revistavlastarul@yahoo.com

Vlastarul

Revista Vlastarul

